

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010203
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1614010203.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Z., stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/78/2014 zo dňa 08.10.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie Okresného prokurátora Malacky sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

obžalovaný Q. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 07.11.2013 v čase okolo 20.50 hod. v obci G., na ulici P. č. XX/XX preskočil plot a vnikol na pozemok, na ktorom sa nachádza tzv. dvojdom s popisným číslom XX a XX slúžiaci ako víkendová chalupa, neznámym predmetom rozbil okno, cez ktoré sa dostal dnu, tu však nič nezobral, následne prešiel k domu č. XX, kde za pomoci tyče otvoril okno, cez ktoré sa dostal dnu, tu zvnútra vypáčil vnútorné vchodové dvere a potom vykopol vonkajšie vchodové dvere, cez ktoré vyniesol na dvor starší televízor značky W., komínovú rúru, obraz, k dverám si priniesol z vonkajšej izby kachle neznámej značky, ktoré však nestihol vyniesť z domu, nakoľko bol vyrušený hliadkou PZ, následne sa dal na útek, na ktorom ho zastavil až varovný výstrel do vzduchu, čím takto svojím konaním spôsobil podľa odborného vyjadrenia poškodenej J. B., nar. XX.XX.XXXX škodu poškodením sklenenej výplne okna, vchodových dverí a rámu okna spolu v sume 800,- €, škodu na veciach, ktoré odcudzil podľa odborného vyjadrenia v sume 400,- €, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 05.03.2012 pod č.k. 2T/59/2011, právoplatným dňa 05.03.2012 odsúdený za prečin krádeže vlámaním podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák.

Súd I. stupňa pre uvedené prečiny odsúdil obžalovaného Q. Z. nasledovne:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v spojení § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bol uložený zákaz v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. mu bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXXX/XX, O. vo výške 800,- €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 10.10.2014 na č.l. 76 odvolanie okresný prokurátor a to proti výroku o treste. V písomných dôvodoch svojho odvolania najskôr citoval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste. Následne odvolateľ skonštatoval, že je toho názoru, že v prípade osoby obžalovaného uloženie podmieneného trestu odňatia slobody si nespĺní svoj potrebný účel v intenciách § 34 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na jeho osobu, ako aj jeho trestnú minulosť je evidentné, že, predchádzajúce odsúdenia (doposiaľ bol 5 krát právoplatne odsúdený za obdobie 2010-2013) nemali na obžalovaného výchovno-preventívny vplyv. Za zmienku stojí aj skutočnosť, že obžalovaný je toho času na OO PZ W. pod ČVS: ORP-32/SA-MA-2014 stíhaný za rovnakú trestnú činnosť (§ 2012/2a Tr. zák. v súbehu s § 218/2 Tr. zák.), ktorej sa mal dopustiť v období 06.01.2014-08.01.2014. Odvolateľ preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok súdu vo výroku o treste a uložil primeraný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2015 prokurátorka krajskej prokuratúry sa v plnom rozsahu pridržiala písomne podaného odvolania, ktoré nemienila žiadnym spôsobom modifikovať a navrhla rozhodnúť v súlade s ním.

Poškodená J. B. nemala čo povedať.

Obžalovaný Q. Z. uviedol, že sa chce zmeniť, začal pracovať, poškodenej chce nahradiť škodu, narodilo sa mu dieťa, ktoré má teraz desať mesiacov. Preto navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania proti výroku o treste (306 ods. 1 Tr. por.) a preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že na obžalovaného Q. Z. Okresná prokuratúra Malacky pod sp. zn. 2Pv 1056/13/12 dňa 10.06.2014 podala obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na rovnakom skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2014 učinil obžalovaný Q. Z. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinný. Následne na všetky otázky uvedené v § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. obžalovaný odpovedal áno a napokon po návrhu prokurátora súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok

Odvolačný súd si teda prehlásenie obžalovaného podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr. por. a z nich vyvedené právne posúdenie, s poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por., v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol podľa § 317 ods. 1 Tr. por. obmedzený revíznym princípom, pretože odvolanie bolo podané len proti výroku o treste. Čo sa týka napadnutého výroku o treste odvolací súd nevzhliadol žiadne pochybenia a ani v spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obžalovaný Q. Z. bol uznaný za vinného z najprísnejšieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., kde základná trestná sadzba odňatia slobody je daná rozpätím 6 mesiacov až 3 roky.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný doznal a svoje konanie aj oľutoval.

Na druhej strane súd I. stupňa správne ustálil existenciu dvoch priťažujúcich okolností a to uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. že spáchal viacero trestných činov, v tomto prípade celkovo tri, ako aj uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol v minulosti odsúdený a to celkovo 5 krát.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 1:2, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. sa dolná hranica najprísnejšej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky zvyšuje o jednu tretinu na upravené rozpätie 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

V súlade so zákonom teda postupoval súd I. stupňa, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, čo pri upravenom rozpätí 1 rok a 4 mesiace až 3 roky je v dvoch tretinách uvedeného upraveného rozpätia trestnej sadzby.

Taktiež súd I. stupňa postupoval v súlade s § 51 ods. 1 Tr. zák., keď obžalovanému Q. Z. výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov, čo pri rozpätí stanovenom v § 51 ods. 2 Tr. zák. 1 až 5 rokov, je v hornej polovici uvedeného rozpätia.

Taktiež možno konštatovať, že súd I. stupňa postupoval v súlade s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., keď obžalovanému uložený zákaz v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Napokon súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil v súlade s § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. povinnosť, aby v skúšobnej dobe nahradil spôsobenú škodu.

Skúšobná doba začína obžalovanému Q. Z. plynúť v súlade s 51 ods. 2 veta druhá Tr. zák. deň nasledujúci po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia a počas jej plynutia bude povinný viesť život riadneho občana, nedopustiť sa trestnej činnosti, priestupku alebo iného protispoločenského konania a uhradiť poškodenú spôsobenú škodu, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil a trest vykoná.

Čo sa týka námietok odvolateľa, že na osobu obžalovanej je potrebné pôsobiť výlučne uložením nepodmieneneho trestu odňatia slobody, odvolací súd konštatuje nasledujúce:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V prvom rade trest odňatia slobody uložený takým spôsobom, ako ho uložil súd I. stupňa, zabezpečí kontrolu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie takého druhu a výmery trestu a spôsobe jeho výkonu, aký navrhoval odvolateľ, by sa obžalovaný nenachádzal na slobode, nežil a ani by nepracoval, resp. netrúvil by na nej svoj voľný čas. Po prepustení z takto navrhovaného výkonu trestu, by však spoločnosť stratila možnosť reálnej kontroly nad správaním sa obžalovaného na slobode. Preto sa aj odvolaciemu súdu javí účelnejším a spravodlivejším uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorý omnoho efektívnejšie vyvolá kontrolu jeho správania sa po dobu najmenej 3 rokov.

V druhom rade uložený trest odňatia slobody odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že trestná činnosť, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, je v súčasnej dobe mimoriadne rozšírená, takže uloženie trestu odňatia slobody spôsobom, akým bol uložený súdom I. stupňa, ostatných možných páchatel'ov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložený trest odňatia slobody súdom I. stupňa dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú práve takým spôsobom a najmä trest uložený súdom I. stupňa určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že trest uložený súdom I. stupňa korešponduje s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd sa nestotožnil s návrhom odvolateľa na uloženie trestu nepodmienečného, pretože zastáva názor, že v danom prípade účel trestu možno dosiahnuť vzhľadom na osobu obžalovaného a jej doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, aj uložením trestu v danej výmere s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný bol doteraz síce 5 krát súdne trestaný, avšak u posledných troch odsúdení bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu. V neposlednej rade je potrebné vziať do úvahy podstatnú skutočnosť, že obžalovaný prejavil snahu začať žiť usporiadaným rodinným životom, pretože si založil rodinu a v súčasnosti má 10 mesačné dieťa a napokon začal aj riadne pracovať.

Čo sa týka odvolacej námietky, že sa voči osobe obžalovaného v súčasnosti vedie trestné stíhanie na OO PZ SR Stupava pre rovnakú trestnú činnosť, odvolací súd dáva do pozornosti jednu zo základných zásad trestného práva uvedenú v § 2 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej sa každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a dostatočným spôsobom správne zdôvodnené, v súlade s § 168 ods.1 Tr. por., na ktoré aj odvolací súd v podrobnostiach poukazuje. Uložený trest s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom aj s uloženým zákazom a povinnosťou je trestom zákonným, spravodlivým a dostatočným a vonkoncom nie neprímeraným, nielen pre potrestanie obžalovaného, ale aj jeho nápravu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.